

Тиха ноћи моја

Тиха ноћи моја, што си тако тужна?

Је ли то киша или суза срца недужна?

У твом загрљају, свака кап је туга,

Док месец на небу тихо снива, далеко

и свуда.

Под покривачем магле, што свуд се шири,

Ветар шапће приче, у ноћи што умири.

Свако дрво, свака стаза, сведочи о прошлим данима,

Кад љубав је цветала, а срећа нас обасјавала.

Тиха ноћи моја, што си тако тиха?

Кроз маглу твоју, тужна сећања она скрива.

Зашто су капље туге, што ноћ ти доноси,

У мом срцу бол, што све више се множи?

Али тиха ноћи моја, само ти знаш тајну,
Својим ћутањем пружаш мудрости у сјају.
Док звезде у тами плешу без гласа,
Твој хладноћа скрива одговор, тајну из сна.

Зато нека тихо свака кап проникне,
Нек' срце моје спокој у твојим тајнама пронађе.
Док киша шапће, бол ће полако заспати,
Све док сунце не сване, да све из сна пробуди.